

Gavn baade for Befolkningen der og for den kjøbenhavnske Befolkning, og skulde den mellemkommunale Beskatnings Gennemførelse give Stødet dertil, vilde jeg anse det for en Fordel saavel for disse Kommuners Befolkning, som de to ærede Medlemmer nævnte, som for Kjøbenhavns.

Jeg skal altsaa endnu en Gang udtale min Beklagelse over, at man ikke i højere Grad har taget Hensyn til disse klare, gode og demokratiske Forslag, som ere fremsatte fra Mindretallet i Skattekommissionen. Men jeg beder det høje Ting dog at tage noget Hensyn dertil under Behandlingen, og særlig anmoder jeg om at tage Hensyn til vort Ønske om i Kjøbenhavn at maatte faa Ret til Selvstyre paa Skattevæsenets Omraade i samme Omfang som de andre Kommuner, og at man vil give os Ret til at paalægge Indkomst- og Formueskat med stigende Skala, altsaa samme Ret som de andre Kommuner. Vi ønske ikke nogen Fordel eller Begünstigelse for Kjøbenhavn, og vi beklage ikke, at Rigmændene i Kjøbenhavn blive højere beskattede. Det er en Selvfølge, at hvis Rigdommen koncentrerer sig i Kjøbenhavn, vil Kjøbenhavn blive højere beskattet end, hvor Rigdommen ikke koncentrerer sig. Dertil er der ikke noget at sige fra et demokratisk Standpunkt, men jeg ønsker samtidig, at der tages saa meget Hensyn til Kjøbenhavn, at man giver den den samme Ret, som andre Kommuner i Landet have.

Piper: Det er nu syv Aar siden, at der rejste sig en stærk Bevægelse i Landbruget for at søge at faa afhjulpet de trykkelige Kaar, som allerede den Gang begyndte at lejre sig om det. Der stilledes den Gang forskellige Krav, man famlede omkring, man vidste ikke, hvor det ømme Punkt var, som man skulde sætte Fingeren paa for at faa afhjulpet den herskende Nød. Lidt efter lidt formede denne Trang til forbedrede Kaar, denne Trang til Hjælp sig og fik Udtryk i to bestemte Krav, nemlig Ønsket om en Omformning af den nuværende forældede Toldlov og en Nedsættelse af de stærkt stigende Ejendomsskatter, thi der er den Forskel mellem Landbruget og de andre Ejendomsbesiddere, at Landbruget har stigende Ejendomsskatter.

Det er nu 5 Aar siden, at det daværende Ministerium forelagde de fire bekendte Reedtz-Thottske Skattelove. De to direkte Skattelove fik straks her i Tinget den Form, hvori de siden blev ved at gaa igen, hver Gang de forlode dette Ting. Der har derfor, endskønt jeg har været til Stede i to

Aar under Behandlingen af denne Sag her i Tinget, ikke været Anledning for mig til at tage Ordet, thi det var indlysende for alle under Sagens Behandling, at det gik ikke an at forandre noget ved disse Lovforslag. Naar man ønskede den samlede Skattereform gennemført, maatte man ogsaa tage den med de lidt større eller mindre Ulemper, der klæbde ved den. Disse Lovforslag blev imidlertid bragte ud af Verden ved den Dagsorden om Brændevinsskatten, som Folketinget vedtog her i Fjor. Dermed vare de ude af Verden, og man stod paa bar Bund.

Saa fremkom Forslaget om Kommissionen, og man havde da Grund til at vente, at denne Kommission vilde udkaste et helt nyt Skatteprojekt; man havde nævnt saa mange Mangler ved de Reedtz-Thottske Love, at det var rimeligt at tro, at Kommissionen vilde søge at undgaa disse, naar de kom frem med ny Forslag. Den var jo nu heller ikke bunden til at søge en Forbindelse mellem de fire Skattelove. Ganske vist er der nu ogsaa blevet fire Skattelove, men det er jo hverken Toldloven eller Brændevinsskatten, vi faa der.

Jeg skal ikke nægte, at den første Følelse, der paatrængte sig mig, den Gang jeg læste Kommissionens Forslag, var Forbavselse over at se særlig den gamle Genganger Overførelsesloven igen. Denne Lov har jo noget af Ubehjælpshedsens Præg over sig, allerede som den forelaa fra den Reedtz-Thottske Regering, men dette er jo blevet endnu mere forstærket, saaledes som den nu foreligger fra Kommissionen. At Indtægtsskatten kommer frem fra den ærede Kommission, forbavsede mig ikke; det er ganske naturligt. Man kan jo ikke tænke sig nogen Revision, nogen Forandring af de direkte Skatter, som kræver yderligere Tilskud fra anden Side, uden at man maa komme til en Indtægts- og Formueskat. Det er lige saa nødvendigt for Omreguleringen af de direkte Skatter, som det vil være nødvendigt at vedtage en Brændevinsskat, naar man engang vil have en rationel Omordning af Toldloven. Jeg maa udtale min Beklagelse over, at dette Forslag rummer dels Overføringsloven og dels den mellemkommunale Beskatning. Det er Forslag, som begge i sig rumme et ganske overordentlig betydelig forøget Arbejde for dem, der skulle have med disse Love at gøre.

Var min første Følelse Forbavselse over det Forslag, der kom fra Kommissionen, saa var det næste, at jeg blev betagen af det Arbejde, der skulde paalæg-